

ת"פ 4536/12/13 - מדינת ישראל נגד ארז משה ברעם

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 4536-12-13 מדינת ישראל נ' ברעם(אסיר)

בפני מאשימה נגד נאשמים
כב' סגנית הנשיא, השופטת אורית קנטור
מדינת ישראל
ארז משה ברעם (אסיר)

החלטה

1. הנאשם הורשע בעבירות של אי הודעה על התחלת התעסקות, אי ניהול פנקסי חשבונות בשנות המס 2005-2009 ואי הגשת דו"ח במועד ביחס לשנות המס 2005-2010.

כתב האישום הוגש בתאריך 24/12/13, בישיבת ה-7 לינואר 2014 מונה לנאשם סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית.

בתאריך 13/02/14 הגיש סנגורו של הנאשם בקשה לביטול כתב האישום בשל הגנה מן הצדק.

בתאריך 05/03/14 התקבלה תגובת המאשימה - היא המשיבה לבקשה הנ"ל.

2. לטענת ב"כ הנאשם כתב האישום מתייחס לעבירות מס טכניות שבוצעו בשנים 2005-2010 בגין עבודתו של הנאשם בהתקנת מערכות אזעקה.

הנאשם מרצה עתה עונש מאסר בפועל בגין עבירות מרמה שעבר, החל משנת 2007, וכתב האישום הנוכחי הוגש בחודש דצמבר 2013. לדברי הסנגור, נגרם לנאשם עיוות דין שכן מן הראוי היה שכתב האישום יוגש עם כתבי האישום הקודמים כדי שהנאשם יוכל לרצות עונש כולל בגין כל העבירות.

הגשת כתב האישום כעת מונעת מן הנאשם לפתוח דף חדש בחייו.

3. לטענת ב"כ הנאשם, עובדות כתב האישום היו ידועות למאשימה עוד בשנת 2007, כשהנאשם נחקר לראשונה בפברואר 2011 ולאחר מכן שוב בנובמבר 2011.
עמוד 1

לא ברור מדוע עוכבה הגשת כתב האישום תקופה כה ארוכה, והתשובה לפיה כתב אישום קודם שהוגש כנגד הנאשם בוטל עקב אי איתור, היא תשובה בלתי מספקת שכן אין חולק שהנאשם שהה בין כותלי כלא צלמון בתקופה הנ"ל.

4. מאז שנת 2007 ועד שנת 2009 נחקר הנאשם מספר רב של פעמים, הועמד לדין ונשפט וגם בתחילת 2012 נוהל נגדו כתב אישום אחר בבית משפט השלום בחיפה.

בתיק האחרון ביקש הנאשם לבדוק האם קיימים תיקים אחרים תלויים ועומדים נגדו על מנת לבדוק אפשרות לצרפם לתיק בו נדון אך התביעה טענה כי ברישומי הפלילי של הנאשם לא מופיעים תיקי מב"ד והנאשם הניח כי לא עומדים להגיש נגדו כתבי אישום בעבירות המס.

לדברי הנאשם גם הובטח לו כי לא יוגש נגדו כתב אישום בגין עבירות המס וזאת על ידי חוקרי רשות המיסים.

5. הסנגור טען כי כתב האישום הוגש בעבור יותר משש שנים מאז נפתחה החקירה ויותר משמונה שנים מאז בוצעה העבירה הראשונה. מדובר בשיהוי המצדיק ביטול אישום מטעמי הגנה מן הצדק הן בשל השיהוי בהגשה והן בשל השיהוי בהשלמת החקירה.

עיוות הדין מתבטא גם בפגיעה באפשרות הנאשם להתגונן בשל כך שחלק מהראיות נפגעו, זכרונו של הנאשם לגבי עובדות שיכולות לסייע לו בהגנתו נפגע גם כן, יכולותיו הנפשיות של הנאשם אינן יכולות לעמוד לצידו בהתמודדות עם כתב האישום וענישה נוספת תפגע בו אחרי שכבר שילם את כל חובותיו לחברה.

6. הסנגור טען עוד כי חלות בעניינו של הנאשם טענות הגנה מן הצדק בגין אכיפה בררנית שכן המאשימה הפלתה את הנאשם לרעה שעה שהגישה רק נגדו כתב אישום והתעלמה ממעורבים נוספים - שותפיו של הנאשם. המאשימה לא נתנה כל נימוק מדוע נמנעה מלחקור אודות זהותם של אותם אחרים.

7. לטענת הסנגור, המאשימה לא ערכה את רשימת חומר החקירה כנדרש, חלק מהחומר לא הומצא לידי וחלק מהחומר שנמצא בידו לא נכלל ברשימה, כל אלה אף הם מצדיקים את ביטול האישום.

8. ב"כ המאשימה טען כי כתב האישום הוגש כאמור בחודש ינואר 2012 במסגרת ת"פ 1668

04-12- ובוטל מחמת אי איתור הנאשם, אין קשר בין כתב האישום בתיק זה לכתב האישום בגין עבירות המרמה שיוחסו לנאשם.

למאשימה נודע כי הנאשם מרצה עונש מאסר רק בתאריך 20/05/13 וב-15/09/13 נמסר לה מהו מועד שחרורו של הנאשם והיכן הוא מרצה את עונשו.

9. תיקי מס הכנסה אינם מופיעים ברשימת תיקי המב"ד במרשם הפלילי ועל כן המידע שנמסר לנאשם אם נמסר, היה נכון. למרות זאת, הנאשם ידע שנחקר בגין עבירות מס הכנסה ולפיכך היה עליו לבקש צירוף תיקים ומשלא עשה כן, עליו להלין על עצמו בלבד.

טענת הנאשם ביחס להבטחות שכביכול ניתנו לו על ידי חוקרי מס הכנסה היא טענת כזב.

10. אין קשר בין חומר החקירה בתיק המשטרה לבין חומר החקירה על בסיסו הוגש כתב האישום ומכאן שאין למאשימה ידיעה על פעולותיו של הנאשם מול לקוחותיו.

אין רלוונטיות לשאלה מי היו שותפיו של הנאשם למעשי הרמייה והאם הם מדווחים לרשויות המס על הכנסותיהם.

11. חומר החקירה הומצא לידי ב"כ הנאשם והמאשימה תעביר לידי מסמכים שלטענתו חסרים - בהקדם האפשרי.

12. לאחר שעיינתי בטענות הצדדים, אני דוחה בשלב זה את טענותיו של הנאשם לביטול כתב האישום בשל קיומה של טענת הגנה מן הצדק לפי סעיף 149(10) לחסד"פ [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982.

13. כאשר נדון הנאשם בעבירות המרמה שיוחסו לו ובמידה והיה מעוניין לצרף עבירות נוספות שאינן מבין אלה הנכללות ברשימת המב"ד של המרשם הפלילי, היה עליו לעשות כן ביוזמתו ומשלא עשה כן עליו להלין על עצמו בלבד.

הנאשם היה מיוצג וחזקה כי אם היה מעדכן את סנגורו כי נחקר בגין עבירות על פקודת מס הכנסה עוד בשנת 2011 כאשר הועמד לדין לדברי הסנגור עצמו בתחילת שנת 2012 היה זה מבקש לצרף את אותם תיקים לת"פ 29845-11-11 שהתנהל בפני כב' השופט ליפשיץ, כטענת הנאשם, בבית משפט השלום בחיפה.

14. אכן, בכתב האישום הנוכחי מיוחסות לנאשם עבירות שעבר החל משנת 2005 עד שנת 2010.

אולם בשלב זה לא ניתן לומר שהשהויו, אם ננקט בעניינו של הנאשם, הוא שיהוי בלתי סביר המצדיק

כשלעצמו את ביטול כתב האישום. על הנאשם להוכיח טענה זו במסגרת פרשת ההגנה שלו.

בית המשפט יוכל, אם ישתכנע כי השיהוי אכן היה בלתי מוצדק ובלתי סביר להורות על ביטול האישום או לחילופין, באם יורשע הנאשם להתחשב בעובדה זו בעת גזירת הדין.

15. אם לנאשם יש טענות בדבר אכיפה בררנית עליו להוכיחן בראיות. בשלב זה אין טענה זו מתאימה להעלאת כטענה מקדמית.

16. טענה בדבר אי המצאת חומר חקירה אינה מצדיקה כשלעצמה ביטול כתב האישום. מצד אחד המאשימה לא תוכל להתבסס על חומר שלא נתקיימה לגביו זכותו של הנאשם לעיון. מצד שני, יוכל הסנגור להגיש בקשה בהתאם לסעיפים 74 ב + ג לשופט התורן אם יסבור שחומר חקירה רלוונטי לא הועמד לעיונו.

17. יתר טענותיו של הנאשם בדבר התנהגות שערורייתית, מקוממת ומתעמרת של המאשימה, צריכות להיות מוכחות בראיות והנטל הוא על הנאשם, במסגרת פרשת ההגנה שלו ולא על דרך של העלאת טענה מקדמית.

אשר על כן אני דוחה את הטענות המקדמיות, אינני מורה על ביטול האישום וקובעת כי הנאשם ישיב לאישום במועד ההקראה שנקבע - 23/04/14.

העתק ההחלטה יועבר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ד אדר ב תשע"ד, 16 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.